

[Peter Hansen-Nord]

get burde oversomme, og at vi så konstruktivt kunne tage debatten op igen til efteråret.

Riishøj (SF):

Når SF samlet kan tilslutte sig dette lovfor-slag, hænger det sammen med først og frem-mest to punkter.

For det første at der åbnes op for eksport af færdige elværker, kraftvarmeværker, vindmøl-leparker og energirådgivning. Det mener vi er meget vigtigt og en langt bedre form for inter-nationalisering af energiforsyningen end trans-port af el over meget lange afstande, sådan som det lå i KONTEK-linien og andre giganti-ske planer.

Vi støtter varmt den del af forslaget og står meget uforstående over for, at EF-Kommissio-nen – sikkert efter pres fra nogle lobbygrupper fra Danmark selv – har set et problem i det, al den stund den internationalisering er i fuld gang. Der er endda mig bekendt også ameri-kanske selskaber på det vesteuropæiske mar-ked, som driver og opfører kraftvarmeværker. Og skal der virkelig ske noget også i de tidlige-re kommunistiske lande med engagementer fra elværksside og bistand til mere miljøvenlig energiproduktion, så skal der ske en åbning her.

Den anden grund til, at vi støtter forslaget som helhed, er tredjepartsfinansieringen af el-besparelser. Også det punkt er meget vigtigt, og dér håber vi, at loven bliver tolket sådan, at den rente, der ligger til grund, ikke nødvendig-vis skal være den meget høje realrente, som vi har i Danmark i øjeblikket, men skal ses i for-hold til besparelsesmulighederne i elforsynin-gen. Der er masser af rentelettelsesordninger rundt omkring for erhvervslivet, og når det gælder elbesparelser, må der naturligvis også være favorable ordninger, men sådan at regn-skabet selvfølgelig samlet set hænger sammen. Men det er miljøet, der skal være det afgøren-de i forbindelse med udlægningen af loven.

Derimod har vi som så mange andre også nogle reservationer med hensyn til elværker-nes sideordnede aktiviteter indenlands i øvrigt. Dér mener jeg nu, at de borgerlige partier med deres ladeporte og alle mulige andre ting over-driver vildt. Der ligger ikke nogen intention om nogen drastiske ændringer.

Vi har fra SF's side stillet et par ændrings-for-slag for at sikre, at de intentioner, vi har

med de indenlandske sideordnede aktiviteter, opfyldes. For det første en miljøklausul, som vi mener kan forebygge al tvivl med hensyn til, at elværker skulle engagere sig i luksussommer-huse og badelande og en stribe elslugende ak-tiviteter. Det er, synes jeg, en naturlig udløber af det, regeringen selv har nævnt, nemlig at lo-ve skal miljøvurderes, at man har sådan en klausul, og jeg er noget uforstående over for, at man ikke kan støtte det i en eller anden vari-ant.

Og det andet er – og det føler jeg også natu-rligt – at der er regnskabsmæssig klarhed om-kring de aktiviteter. Det ligger jo også i de åb-ninger, der er med hensyn til kommunalfuld-magten og offentlig produktion, at regnskaber-ne her selvfølgelig skal være klare og tydelige. Det er grunden til, at vi føler det helt naturligt, at man har den regnskabsmæssige forpligtelse med adskilte regnskaber eller selvstændige sel-skaber, sådan som man også har det i den fore-gående paragraf om tredjepartsfinansiering. Det undrer mig lidt, at man ikke har det.

Efter at vi har haft sagen om Masnedø, sy-nes jeg, der er ekstra grund til, at regnskaberne er tydeligere. Det, der måske har været proble-met dernede, er nok, at det har været uklart ganske enkelt, hvad det kostede. Man skulle gætte sig frem til det. Vi har fået nogle bereg-ninger fra erhvervsgartnerne om store beløb. Nogle har så ment, at de nok var overdrevne, men det er ikke fremgået tydeligt fra starten, hvad det projekt på Masnedø har kostet. For at forebygge en gentagelse synes jeg, det er ri-meligt, at man har en klar regnskabsforpligtel-se med selvstændige regnskaber, og det forstår jeg ikke rigtig ikke kan gå igennem på bag-grund af det, der er sket på Masnedø.

Der er ingen tvivl om, at når der er så stor debat om dette forslag nu, hænger det sammen med, at vi har haft sagen om gartnerierne. Men det er jo en sag, som vi er fælles med den forri-ge regering om. Man fik jo en dispensation fra landbrugsloven, og det blev betragtet som et forholdsvis enestående projekt, at man udnyt-tede spildvarmen, og der lå noget økologisk i forbindelse med det. Problemet har så været, at underskuddet var større end beregnet og åbenbart akkumulerer; det er umuligt at få det til at løbe sammen. Hvis man på lang sigt fort-sat skal subsidiere over elregningen, er der ik-ke andet at gøre end at lukke aktiviteten.